

Lemsteraak Rinkelein kreeg een complete refit

De negen meter lange Lemsteraak *Rinkelein*, naar ontwerp van J.K. Gipon, gebouwd in 1975 bij Kooijman & de Vries, heeft met Frank en Monique Teurlings de derde eigenaar. Het jacht wordt zeer zorgvuldig onderhouden door Frank en zijn gezin, die aan het zeilen én aan het klussen veel plezier beleven. Door: Wim de Bruijn

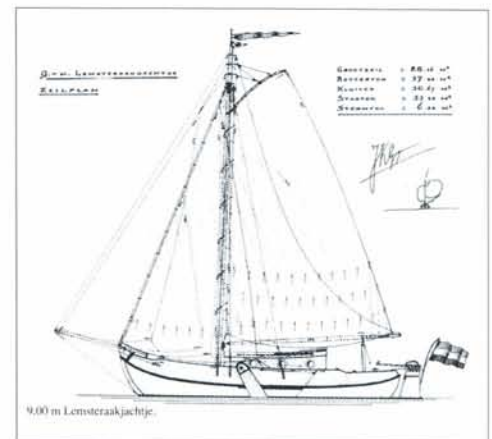
Frank (53) en Monique (52) schaften als enthousiaste twintigers in 1992 een zwaar verwaarloosde zalmshouwer met kajuit aan. Ze knapten de boot op en gingen ermee zeilen, dat was nog voordat ze trouwden. Een jaar later kwam er een 6,65 m grondel op hun pad en daar zeilden ze - inmiddels getrouwd - veertien jaar mee. Voor het wat ruwere water was de grondel niet zo geschikt en bovendien waren de zoons Matthijs en Bram inmiddels geboren en was er wat meer ruimte nodig. Een zeven meter lange Staverse jol, ook naar ontwerp van Gipon, bracht uitkomst.

Na weer zeven jaar wilden ze nog wat meer ruimte en het Wad trok en dat is voor een Staverse jol, waarmee je niet kan droogvallen, geen optie. In 2014 vonden ze in Echtenerbrug de 9,00

m Lemsteraak *Johanna Margaretha* van Bert en Lyda Tesson. Ze kochten de aak en het gezin ging er meteen mee op vakantie naar het Wad. Tijdens de vakantie werden plannen gesmeed voor verbeteringen die na veertig jaar toch wel nodig waren. Direct na de vakantie van 2014 werd in augustus koers gezet naar Deil a/d Linge, waar Ted van Rijnsoever weer actief was onder de naam Jachtwerf van Rijnsoever op de werf die hij in 1981 van Jan Kooijman en Siem de Vries had overgenomen.

Jachtwerf Van Rijnsoever

Na 28 jaar bouwen en onderhouden - wel met minder typen en modellen dan voorheen vanwege de CE-keur die de nieuwbouw van allerlei verschillende typen duurder maakte - verkocht

boven: De *Rinkelein* onder zeil

onder: Zeilplan voor het 9,00 m lemsteraakjacht naar ontwerp van J.K. Gipon

SCHIPPERS VAN DE KRING

In deze vierde aflevering over de SKVR, de Schipperskring Kooijman & De Vries en Van Rijnsoever maken we kennis met Frank en Monique Teurlings en hun twee zoons Matthijs (21) en Bram (19). Ze zijn al vanaf de aanschaf van een 6,65 m grondel in 1993 lid van de SKVR. Frank is al tien jaar redacteur van de *Loefbijter*, het clubblad. Hij schrijft regelmatig zelf een artikel, zoals in het decembernummer van 2018 over een drieweekse tocht over de Wadden met vier andere platbodems onder de bezielende leiding van de schipper Jan Jaap van Putten van de *Losbol*. Frank redigeert samen met andere redactieleden het tijdschrift dat er uitstekend verzorgd uitziet en vier maal per jaar aan alle leden en donateurs van de Schipperskring wordt toegezonden. Meer info: www.schipperskring.nl

failliet. Ted wilde zijn oude klanten niet teleurstellen en ging opnieuw verder. Hij legde zich toe op winterberging in zijn vier loodsen en op het buitenterrein, terwijl Albert Lemson (met als bijnaam Doctor Diesel), die 40 jaar als technische man werkzaam was geweest op de werf, nu als zpp-er aan de slag ging om alle mogelijke klussen aan de schepen uit te voeren.

Veel SKVR-leden bleven trouw naar Deil komen voor de winterbeurt van hun schip. Helaas ligt de vloot er deze winter voor het laatst, want alle loodsen gaan dit jaar plat. Op een deel van het terrein zullen huizen worden gebouwd. Een lichtpuntje is dat de SKVR-vloot inmiddels een alternatief heeft gevonden in Heukelum, ook aan de Linge.

Rookkolom

Terug naar de familie Teurlings, die besloot dat alle teakdelen er maar eens af moesten. Het sloopwerk aan kajuitdak en dek zouden ze zelf uitvoeren. Op het kajuitdak zou het teak niet terugkomen en daarmee werd begonnen om ervaring op te doen, zodat ze wisten hoe ze de teaklatten in de gangboorden en op het voordek er in zijn geheel af konden halen. Een zeer tijd-

kaderfoto: De zoons Bram (l) en Matthijs (m) varen graag mee

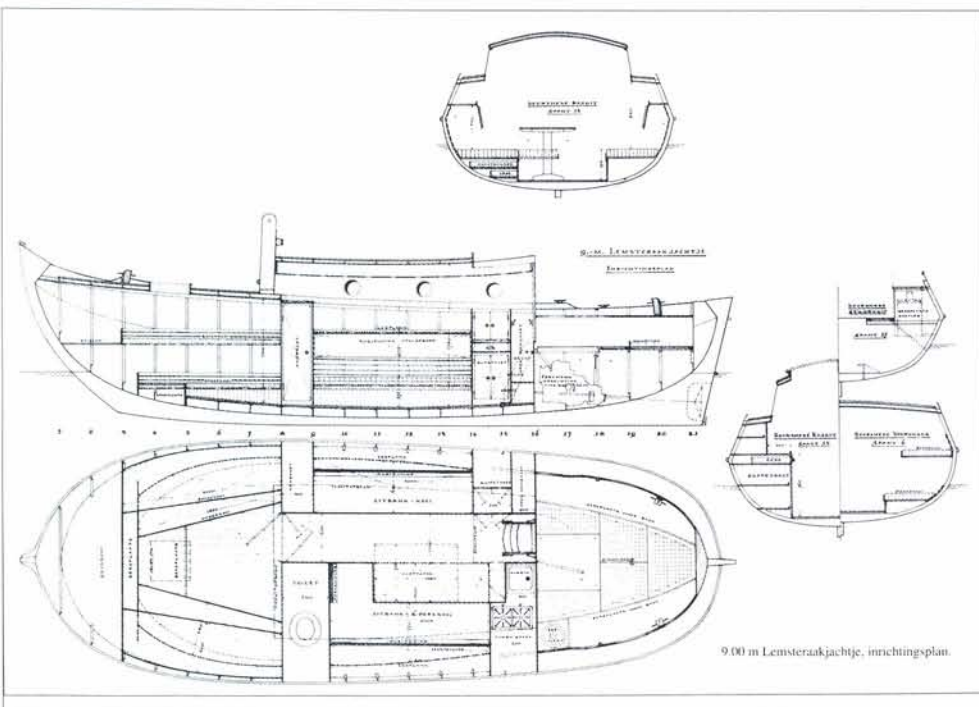
onder: Inrichtingsplan van een 9,00 m lemsteraakjacht, hier met de mast voor de kajuit. Bij de *Rinkelein* staat de mast op de doorlopende kajuit

maar de hele inrichting van de kajuit zorgvuldig te slopen. De schroten tegen het plafond werden voorzichtig verwijderd en genummerd, zodat ze later weer teruggeplaatst konden worden. Bij het lassen aan een voorbolder, vatte het Tempex isolatiemateriaal in het voorschip vlam en kwam er plotseling een zwarte rookkolom door het voorluik. Met een emmer water was het beginnende vuurtje snel geblust en toen werd besloten om ook het vooronder kaal te trekken. Dat hebben ze geweten!

Complete refit

Elf maanden lang werd elk vrij moment besteed aan het werken aan het schip. Niet alleen elke zaterdag, maar ook tussendoor gingen ze als dat mogelijk was naar Deil. Frank nam op een aanhanger veel onderdelen, zoals zwaarden, roer en los houtwerk mee naar zijn garage, zodat hij er ook in de avonduren aan kon werken. De hele familie, dus niet alleen Frank, maar ook zijn vrouw Monique die alle binnenschilder- en lakwerk voor haar rekening nam, en beide zoons, moesten de timmerman en de schilder die de romp opnieuw schilderde voorblijven, want al het voorbereidende werk probeerden ze zoveel mogelijk zelf te doen.

Op Frank's website www.rinkelein.nl is de hele refit na te lezen en er staan tientallen foto's afgebeeld. Hij doet daar zeer uitgebreid verslag van alle werkzaamheden. Voor lezers die ook

boven: De nieuwe verwarmde en goed geïsoleerde werkplaats is net ingericht als we in december 2018 een kijkje nemen. Alle machines waar een doe-het-zelver van droomt staan opgesteld, inclusief afzuiging. De meeste machines werken op 380 Volt

onder: Om een blokje onder het roerbeslag te vervangen, moet het rvs-beslag worden verwijderd. Zoon Matthijs helpt zijn vader

Ted van Rijnsoever de werf in 2009 en verhuurde de gebouwen aan een nieuwe eigenaar. Achteraf was het net de allerslechtste tijd in de jachtbouw; vanwege de crisis kwamen er geen nieuwe opdrachten en in 2012 ging de nieuwe eigenaar

roevende klus. Ook de kombuis zou gesloopt en vernieuwd worden. Maar toen ze eenmaal bezig waren en de kombuis eigenlijk wat groter wilden maken waardoor een stuk van de slaapbank moest worden opgeofferd, werd besloten toch

boven: *Rinkelein* met Code Zero omhoog op het Wad

linksboven: De teakdelen van het kajuitdak zijn verwijderd. Het verwijderen van de kit was ook een tijdrovend karwei. Daarna moest alles goed worden geschuurd, zodat de schilder aan de gang kon

midden, links: Monique werkt in Deil aan de plafonddelen

rechts: Frank en Matthijs legden zelf het teakhout op het voordek en in de gangboorden. Een secuur klusje

onder: Albert Lemson heeft de Volvo Penta weer ingebouwd. Hij gaat toch de motorsteunen maar vervangen, voor de zekerheid

leer je tijdens de hbo-opleiding Mechatronica complexe elektronica en intelligente (software) systemen te bedenken, ontwerpen en programmeren'. Geen wonder dat het technische gedeelte aan boord indrukwekkend is. Alle instrumenten communiceren met elkaar via Wifi. Matthijs maakte een ontwerp voor het instrumentenpaneel en op een 3D-printer werd het keurig gemaakt. Ook de steun van de noodantenne voor de marifoon - voor als de mast plat ligt - ontwierp en printte hij. Technoeten kunnen op de bovengenoemde site uitgebreid lezen hoe en waarom alles zo is ontwikkeld en uitgevoerd.

Een 'nieuwe' Lemsteraak

Na 11 maanden ging er een compleet 'nieuwe' Lemsteraak te water. Vanuit de thuishaven Huizen wordt op de Randmeren en het IJsselmeer gezeild. Frank is als zeiler erg competitief ingesteld, vandaar ook de grote Code Zero halfwinder aan boord om ook met licht weer zo hard mogelijk te gaan. Dat doet hij niet alleen op de *Rinkelein*, hij vaart als vaste bemanning op de dinsdagavonden wedstrijden vanuit Huizen op de 10,05 m De Boer aak *Bruinvis* van Kick Mulder. Ze doen ook altijd mee aan de Markervuurrace en aan de Nederlandse Kampioenschappen in hun klasse. Dan moet je na je werk in Gorinchem zo snel mogelijk in Huizen zien te komen om op tijd te kunnen starten. Dat wordt met de huidige files steeds lastiger.

Zoals gezegd ging het na aankoop van de *Rinkelein* meteen richting het Wad. Ze genoten van het zeilen van eiland naar eiland. Toch was Frank wat huiverig voor droogvallen. Afgelopen jaar

een refit overwegen, een heel leerzame site! Ook via ssrp.nl is de site te bekijken als je zoekt naar Lemsteraak *Rinkelein* in de Schepenlijst.

De kombuis kreeg een gastoestel met oven en in de zij een fraai aanrecht met eronder een apothekerskast, zodat je goed overzicht hebt op de inhoud. De betimmering werd helemaal in eiken uitgevoerd en toen we afgelopen winter aan boord klommen, leek het alsof we in een nieuwgebouwd jacht kwamen.

Elektriciteit en elektronica

Frank is als ontwikkelaar van software heel technisch ingesteld, maar zoon Matthijs, die mechatronica studeert, was ook heel actief. Ik moest even googelen naar de exacte betekenis van mechatronica. Bij de opleiding lees ik: 'Bij mechatronische producten of machines kun je denken aan airbags, drones, operatiearmen, robots en 3D-printers. Maar ook aan fabrieks- of productiemachines. Om dat te kunnen maken

gingen ze daarom onder leiding van Jan Jaap en Freeke van Putten van de *Losbol*, een 7 m Enkhuizer bol (zie SdZ 2018.9) het Wad op. Samen met de *Gezel*, een 7.35 m Enkhuizer bol van Albert Lemson en zijn gezin, de *Robijn*, een 8,10 m Vollehovense bol van Rob en Christel Thuis en een Huitema schouw van Inge en Hannah, vielen ze vele malen droog. Het was een heel leerzame en vooral gezellige tocht met prachtig weer.

Onderhoud

Frank is een perfectionist, dat merk je aan alles. Hij liet zelfs een extra ruimte achter zijn garage bouwen en richtte die in als werkplaats. Bij een bezoek aan Eindhoven, woonplaats van de familie Teurlings, konden we deze goed geutiliteerde werkplaats bewonderen. Als fervent klusser was ik zeer onder de indruk. Hier was geen eenvoudige doe-het-zelver bezig, maar een echte klussenman. Alleen al het machinepark met een zaagbank met cirkelzaag, een kolomboormachine, een horizontale freesbank (overgenomen van Ted van Rijnsoever), een afkortzaag, lintzaag, lange schuurband, vandikteschuurmachine, een vandiktebank, een hobby lintzaagje voor het fijne werk, enz. Alle machines waren aangesloten op een afzuigstelsel.

Zoon Matthijs had slimme software ontworpen zodat, als je een machine aanzet, het afzuigstelsel automatisch gaat werken. Een pelletkachel zorgt ervoor dat de goed geïsoleerde ruimte snel warm wordt en blijft. Het roer van de aak lag in de werkplaats, want er moet deze winter aan worden gewerkt. Frank is een meester in het stofvrij lakken van zijn houtwerk. Op mijn vraag hoe hij het lakwerk zo mooi krijgt was zijn antwoord: Veel schuren, dan naschuren met een Scotch brite sponsje, en dan afnemen met anti-kleefdoekjes. Zorg er ook voor dat de omgeving zo stofvrij mogelijk is.

Toen ik in de Deilse winterberging het lakwerk van giek, mast en zwaarden bekeek, kon ik mezelf erin spiegelen. Klasse!

Naast de werkzaamheden aan z'n eigen boot, staat Frank ook open voor klussen aan andere schepen. Bijvoorbeeld het reviseren van blokken, het vergulden van een mastwortel of het repareren van een roer. Enkele van zijn klussen zijn terug te vinden op zijn website www.fijnhout-hobbyist.nl.

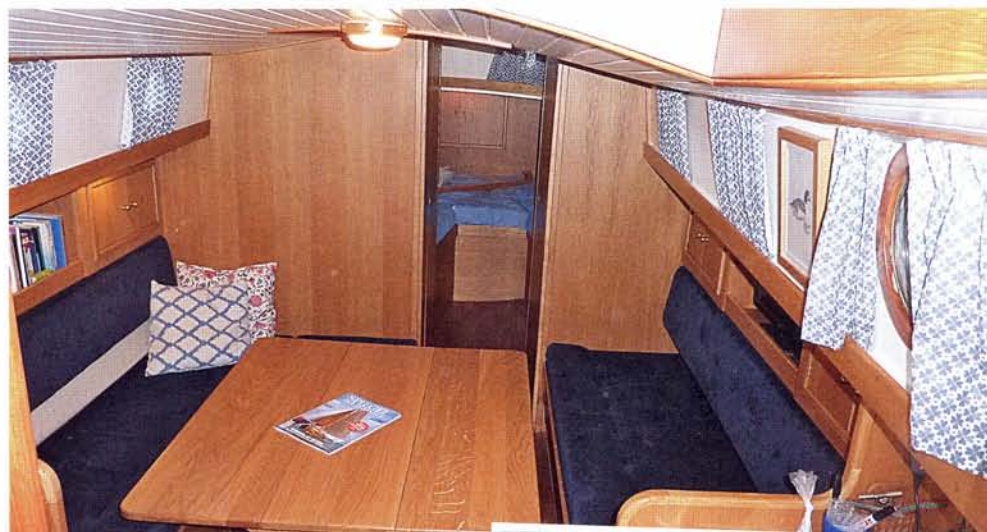
Voor Frank is het bezig zijn met z'n handen een prettige compensatie en een heerlijke afleiding, vooral omdat hij overdag vooral met zijn hersens moet werken.

Ooit gedacht aan een groter schip?

Op mijn vraag of Frank en Monique ooit hebben gedacht aan een ander, groter schip krijgen we een kort en duidelijk antwoord. 'We hebben inderdaad al eens gekeken naar een De Boer aak van 9,10 m. Het gaat niet om die tien centimeter extra lengte, maar het schip is 3,45 meter breed en dat scheelt twintig centimeter in de breedte en dat is toch wel veel.' Maar nu ze de *Rinkelein* helemaal naar eigen idee hebben ingericht, waarbij zelfs twee vouwfietsjes in de hangkast tegen de huid passen, blijven ze deze Gipon-aak toch

nog maar even trouw. Er is een tijd geweest dat je als zeiler blij was met een jacht van acht of negen meter. Dat was voor een grote groep betaalbaar, zeker omdat je een casco als amateurbouwer heel goed zelf kon afbouwen.

Toen moest het ineens twaalf meter worden en er is een korte periode geweest dat er een hele vloot van vijftien meter lange Lemsteraken werd gebouwd, waarvoor je bij wedstrijden minimaal zes man/vrouw nodig hebt om optimaal te kunnen zeilen. Ted van Rijnsoever heeft nooit aan die trend meegedaan. Hij bleef ronde en platbodemsjachten tot maximaal 11,50 m bouwen. Volgens hem is dit de maximale lengte voor een echtpaar dat met (jonge) kinderen onder alle omstandigheden veilig wil zeilen. Dus de *Rinkelein* is voorlopig niet te koop. 🍷

rechtsboven: De kajuit, helemaal nieuw ingetimmerd met mooi eikenhout

midden, links: De kombuis werd uitgebreid met een oven en een apothekerskast

midden, rechts: Tijdens de gezamenlijke Waddentocht, afgemeerd in Vlieland

onder: De *Rinkelein* met vier andere rond- en platbodems, drooggevalen op het Wad tijdens een drie weken durende vakantietocht in 2018